

Abdullah Ercan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

06.03.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

"" bu AKŞAM""

Akşamlar bile yeşil görünür
Bambaşka
Gözümdeki akşam
Bir başka
Ruhumdaki akşam
Daha başka
Yaşadığım akşam
Bambaşka bir akşam
Bu akşam

En güzel akşam

Abdullah Ercan

"" G I T T İ N ""

Gündüzlerimi çaldın benden
Gönlümü geceler boyu,beden harabesinde
Umut dallarına dünek
Divane baykuş ettin
Gittin...

Bak gökler sevinçli
Göçmen kuşlar geldi
Cemre düştü,bahar geldi mevsime
Sen benimle,toprağı sevindirdin
Gittin...

Nedir ki; ömür dediğin,bir nefeslik avuntu
Mahzun biten şarkıdır,dillerde gece
Bitmeyen sevdâmın sesi
Kulağımdaki hüzzam uğultu
Namlusunu dayayıp beynime,kalemimin hece hece
Vur ettin
Gittin...

Seninle sevdim bu şehri
Mevsimleri seninle sevdim
Kendimi
İnsanları
Toprağı,yağmuru,güneşi
Seninle sevdim
Sen beni öz yurdum da garip ettin
Gittin...

Güneş gitti,bahar gitti gönülden
Aşkın gitmedi
Tatil bitti,hafta bitti takvimden
Hüzün bitmedi
Vuslat arefesiydi,yollarda özlemin
Beni kendine müebbet tatil ettin
Gittin...

Nisan yağmuru indi,buluttan göze
Gözden akan,yürekte benzedi köze
Köz elimde kalemim,şiirden söze
Sevdâmı hüznülere yaz ettin
Gittin...

Gözlerim seni görür dağlarda
Ellerini ellerime verir
Şiirim seni yazar senden yoksul yüreğim
Harçlıksız çocuk kadar fakir
Perişan ettin
Gittin...

Aşkî şiir uğruna mı katlettin
Yoksa, bir küçük hevesmiydi sevgin
Hüzünlü bekleyiş artık, bende gün
Selamı sabahı yok ettin
Gittin...

Güz mevsimi bıraktı sabahlardan
Toprağa düşen, serin çiğ bakışın
Geceler boyu dinmez hıçkırıktan
Gözyaşıma bulaştı ya gözyaşın
Gözlerime yaşları eş ettin
Gittin...

Yokluğun ölümcül devâsâ dertten
Gönlümün omzunda, taşınmaz yükmüş
Adını koymadan, başlayıp biten
Bin nasihatten bir sevdâ öğütmüş
Kalbimi sevdâna düş ettin
Gittin...

Bu sevdâ bende bitmedi, bitmeyecek
Ekmeğim, aşım, gönül savaşım dinmedin
Çanakkalemiydin ki; geçilmeyecek
Vurdun cânemimden, yerle bir ettin
Gittin... Gittin...

Abdullah Ercan

(((((: Sen Geldin :)))))

sevinçli bir hüünde yüreğim
adımlarken kaldırımlarını
sensiz dar geliyor bu şehir bilsen
sahilinde yağmur saçlarımla konuşurken
elimde kulağım,kulağımda sen
ve ben
tükenirim,senliğin sevincinden

acı vermiyor hayat seninle
dikensiz gül'dü elimde ızdırabım
küstürmedim balıkları
denize bıraktım
umarsızdım kendime
kendimle barıştım

karşımdaydı baktığım aynalarda sevdam
onurlu duruşuyla gözlerimde
parlarcasına tanık oldu
dilimde şarkılar gibi
şiiirler gibi kalemimde
varlığımda seninle hayat buldu

sevdan girdi şiirime sen girdin
dağıldı kalemimin öfkesi
baharını yaşadı solgun karanfil
menekşe gözlüm.Sen
Sen geldin.

Abdullah Ercan

((: Bu YIL :))

Seni;
tanıdığım yıl
bu yıl.
Burdayım
yalnızım
fakat;
mutluluklardayım.

Abdullah Ercan

*** İSTANBUL ***

seni biriktirdim; düşlerimde,
denizi biriktirdim.
uyanınca,penceremden bakacağım
sana,
mahmûr İSTANBUL.

gittin gideli,
sokaklarım sensiz,
sokaklarında,bensiz kaldı adımlarım
ey! İSTANBUL bugün
bugün seni anacağım.

şehir hattı vapurunla boğazına düşüp
duman altı
martıları alarak
omuzlarıma.güvertesinden,
iç çekip sensizliğime yanacağım
ve
sisli boğazını İSTANBUL'um
çamlıca'dan yazacağım.

yorgun yüreğiyle çektim küreklerini
nasırlı ellerimin
kapılarak akıntısına boğaz'da
sevgi hamilesi denizin
mehtabım sende kaldı İSTANBUL
güneşim sende
karanlığında günsüz
ve geceszim gündüzünde

aşıklar sedasıyla âşiyân'dan sürüklendim
beylerbeyi üsküdar kız kulesi
okşarken saçlarımı meltemin
bir içimlik,dudağımdaki
sigaramda küllendim
sende olanım var,İSTANBUL.
canımın bir yarısı sende
seni'de bugün yeniden
onun için sevdim

rihtimında boynu bükük
kaldırdı başımı kuleler
seyrederken en parlağını,yıldızların
kışkandı gökdelenler
dolaştım köylerini,arnavut taşlı sokaklardan
çırağan yokuşunda yoruldum
yedi tepeni
buğulu gözlerimde kavuşturdum
Nedîm'in Sâdâbad'ın da ey İSTANBUL
beni o'nunla buluşturdum.

Abdullah Ercan

... Bir Resim "'

bir resim çizmek istiyorum
bulutların üzerinden
Ay ve Güneşi'de içine alsın
Yeryüzü tuval elimde,maviler fırça
Yıldızlar salkım saçak
dallarda asılı kalsın
ben yaşadıkça

ve
maviye bandırayım siyahı
yeşili alı moru
bittiği yer de mavi,dağların
değilmi ki karanın sonu

uçurumun da rengi olsun
çizelim bakışlarda ki adını
beyaz tenli şefkatlerin
siyah kanatlı rüzgarını

aksetti sularına
yamaçların eteğin dağlarım
kurdun kuşun dalganın
yaşadım göklerin tonunu
yarım kaldı elimde
bitiremediğim duygularım
bir de...
bir de çizebilseydim
karanlık odamın soğuşunu

soyut tuvallere çizili
hüznün de resmi olsun
ya!
kırmızıda pıhtılaşsın kandaki
ya!
soğuk bakışlarda dunsun
doğurarı aşk ise,hüznü
isimsiz mezarlarda can bulsun

hoşa gitmeyenlerini de çizelim
görünmeyen yüzlerin resmini
hazine diye sakladığımız
kırmadan sandığını doğruların
tüketmeyelim beyaz neslini
aşk sunalım
sevgi sunalım
tebessümlerde kalarak
ihtirasın!
hevesin!
hırsın..!
sevda koymayalım ismini
...ve sevelim
...ve sevilelim

aşka dönsün gönül rengi
şarap gibi serap gibi

resmini çiziyorum masamın
kaşığı yanında, erimemiş şekeri
buğulu çayımın
izmarit kokulu odamda
yarı küllenmiş sigaramın dumanına bakar
gözlerim.
telefonum suskun kalır
pejmürde masamda kayıp
bir dost alo'suna hasret
çınlayan kulağımın
çizerim hepsini
asıp duvarına odamın
resim koyarım ismini

güzellikleri bir kalbde gizledim
bu kalbi senin göğsünde
çizdim
aşkın resmini
kalbini kalbime çizdim

...ve;
bir resim çizdim, tuvaline günün.
elimde Güneş griye boyadım
Dünya yeşil
.....Dünya canlı
.....Dünya hayat
.....Dünya eş
gecende düştüm
büklüm büklüm yollarına
Ayışığı
sevdân ateş
.....sevgin ateş
.....sesin ateş.

bir resim ki;
yalnızdır sokakları köhne şehrin
yarasalar kol gezer kanlar çekilmiş
hangi umudum kayıp
köşesinde karanlığın
elim siyah bulur kulağım siyah ıstırak
gözümde beyazlar silinmiş

...Ve
bir resim;
duvardan elime yılların anısı
tozlanmamış taptaze
belki birkaç damla yağmur
tebessüm arası
kış mı kaldı yaşanacak ki bahar gelsin söze

işte elimdesin! Ömrümün yaz sonrası.

Abdullah Ercan

... yarım kalan Mektup(maziden)

yazamadım,yarım kaldı mektubum
masamda kağıdım,kalemim yorgun
duygular karışık gözlerim dalgın
beddua etmeye dilim varmıyor

selamdan sevgiden söz ettim sana
aşkınla yeniden,kalbim yanıyor
mutluluk diledim her satırında
yırtıp da atmaya elim varmıyor

ilk duygularımı yaşadım bir an
kalbimi titretti tatlı heyecan
karşımdaydın sanki kalkıp masamdan
seni koklamayı kalem yazmıyor

seni sevdiğimi yazdım yeniden
müptelayım sana aşkım gönülden
resmin var kalbimde,düşmez elimden
şarkımı çalmaya sazım varmıyor

dediler bu mektup,hayat mektubu

çektigin acilar,aşkın sonu mu
dertlerin geçtiği,kervan yolu mu
peşinden gitmeye gücüm varmıyor

nokta koy kalemim,buraya nokta
güneşin kızılı söktü şafakta
ne rakım kaldı,ne mezem tabakta
sarhoşum cânâna canım varmıyor

A.Ercan

Abdullah Ercan

... ve Ben

... ve ben;

kumsalına çizdiğim yolcu salonunda, katıp bir avuç suyuna, gönlümdeki engin denizleri, gözlerden kaybolurcasına uzaklara bakan ben!

ve o kumsalında G.Barajının, hürriyet vapuru bekleyen adam. Bir de hoş kokulu gölgen.

Umrumda mı! hafif rüzgarlı akşamın saati 19.35'i gösteriyor, Nisan'da. Güneş el salladı mor dağların tepesinden, gitti kınalı kuzum.

Rüzgar ben ve yalnızlığım...

Derinliğini bilmeden attığım oltamın kıvrımlarında boğuldu umutlarım, küçük dev dalgalar yüreğimde kıyılıyor.

Ve... ucunda oltamın, belki çok yakınındasın, fakat aradığınız kişiye ulaşamıyorum.

Abdullah Ercan

... ve O'da bir KADIN

seni sevmenin çok ötesinde birşey;
paylaşamadığım
duygularımı
kimseyle.ama kimseyle hiçbirşey
konuşamadığım
sırlarımı,
söylesem anlıyor gibisin inan.
ve işte sen O.ve O'da bir İNSAN.

seni görmek;
görmenin görünmezliğinden
bakar gibi,
ırmağa denize okyanusa.
bazen dağların tonunda
ve bazen gökkuşağı tazeliğinden
seyreder gibiyim seni.bana inan.
ve işte sen O.ve O'da bir İNSAN

seni; doyasıya sımsıkı sarmak,
tatmak
dudaklarındaki dünyayı.
tutmak ellerini
tenini koklamak
arzular gibiyim bana inan.
ve işte sen O.ve O'da bir İNSAN

Seni duymak; gecenin bir yarısı
hangi dağa çıkıp ta
ay ışığında görmek seni
ve şarkımızı söylemek "doğum günü"hatırası
dinler gibiyim senden.bana inan
ve işte sen O.ve O'da bir İNSAN

zülfünden topuğa,dağı taşını
inip eteğine sar çıplığını
gözümün görmeyen o bakışını
heceler gibiyim O senin adın
ve işte sen O.ve O'da bir KADIN.

sana beyaz sayfa açtım el değmemiş
bâkir toprak gibi hiç çignenmemiş
kar tanem

nur tanem

bir tanem...

demiş
taht kurdun gönlüme,taht kurdun inan
ve işte sen O.ve O'da bir İNSAN.

Abdullah Ercan

... Yıllandıkça tatlandı

Gönüllerle ayrılmaz,gizlidir hatıralar
En güzel hatıramı,gözlerinde okudum
Bana benden yakınsın,saçlarımda ak kadar
Satır satır kaderin sözlerinde okudum

Yıllandıkça tatlandı,dinledikçe bu şarkı
Dudağından içmiştim,şarap dediğin aşkı

Kalbimde senin yerin,kurulu bir saltanat
Yalnız senin lâyıgın,yalnız senindir bu taht
Mutlulukla işledim,seni hep sanat sanat
İlmek ilmek gönlümün,tezgâhında dokudum

Yıllandıkça tatlandı,dinledikçe bu şarkı
Dudağından içmiştim,şarap dediğin aşkı

Abdullah Ercan

...! Dur Artık

Bir ömür bir hayat ümitsiz bir de aşk
Değer mi bütün bunlar acı çekmeye
Bunca zaman yol katettin dön de bak
Yarından ümit yok hâlin var mı gitmeye

Gelde bir yol dur artık
Bir sigara içimi
Sen âhusun ben âşık
Dur da dinle sevgimi
.....aşkıımı
.....derdimi

Bir mevsim bir bahar bir çiçeği
Yaşadım seni sevdim kokladım
Dilim tutulup da diyemediğim gerçeği
Sen kaçtın sevgimden ben sakladım

Gelde bir yol dur artık
Bir sigara içimi
Sen âhusun ben âşık
Dur da dinle sevgimi
.....aşkıımı
.....derdimi

Abdullah Ercan

.... Sonrası

penceremin yamaçlarına bakıyorum
gecenin beyazlığında
hayallerime kar yağıyor
uzatıp boynumu kılıcına
keskin ayazın
soluyan rüzgarın nefesi enseme
üşüyen tenim
yüreğimse yanıyor
ve bir sızı
bedenimi parmak uçlarımdan sarıyor.
uykum ziyanda geceler boyu
aklım ziyanda. sonrası...

Abdullah Ercan

....Bilirsen

ve, yağmur gelir ıslanır bütün gece
dügümlenir kalır, dudaktaki hece
karanlık gökyüzü sanki bir bilmece
kurumuş kağıtla çöz çözebilirsen

saçında esiyor rüzgarın türküsü
süsler hayalimi taraksız örgüsü
mum ışığı, kahve, başımın döngüsü
dizilmiş ağıtla çiz çizebilirsen

hâsılı, bereket toprağa doymadan
yıldızlar da söndü, mehtâb uyanmadan
şafağa yaklaştı, gözler kapanmadan
uykuyu yastığa diz dizebilirsen

Abdullah Ercan

...Ne varsa

ümitsiz bir sevdâda, çürümeden kalbimiz
şarkılarla anılsın, hayal olan sevgimiz
ahde vefâ eyleyip, verilmiş bir sözümüz
unut gitsin varsa da, hatırlatma maziyi

gülme öyle yüzüme, anma artık ismimi
yırt at gitsin ne varsa, albümlerden resmimi

medet bekler şu gönlüm, mecâli yok sevmeye
artık bütün şarkılar, keder verir yüreğe
yıllar sonra rastlaşıp, iki kelam etmeye
tut diline gelsede, hatırlatma maziyi

gülme öyle yüzüme, anma artık ismimi
yırt at gitsin ne varsa, albümlerden resmimi

Abdullah Ercan

...nedeN

Yüregimin dudakları çatladı birden
ağzım yüzüm uçukladı,titredi bedenim
haykırmak istedim sevgimi
haykıramadım giderken
neden!
Gerçi,senden başkasını görmedi gözüm ama;
ya! beni görenler ne derdi!
sen kaldırımda ilerlerken
peşinde bu yürek adım adım eridi...

Abdullah Ercan

:- (" Mutsuz ") -:

gecenin olduğu yer gözlerinin rengi
karanlıkta bir bahar o güneşe susuz
sen mi verdin o şavkı mehtab mı özendi
gün sensiz öylesine gecelerde mutsuz

özleminde sevgiden bir iz var okunan
neş'e den uzak kalmış gülüşün kahkahan
hüzün dolu satırlar vuslata yazılan
söz sensiz öylesine hecelerde mutsuz

gönül dayanmaz oldu cevrine sevdânın
unutulmaz yıllarca cefâsı hicrânın
safâsı kalmadı hiç virâne dünyanın
han sensiz öylesine hânelerde mutsuz

baharında mevsimin bırakıp gittiğin
canından bir can kaldı emanet ettiğin
gonca gonca büyüdü kalbime ektiğin
gül sensiz öylesine lâlelerde mutsuz

şafaklara ulaştık ne kaldı geceden
aşınmadı hatıran her sabah yeniden
tazelenen gün gibi bakan pencereden
tül sensiz öylesine perdelerde mutsuz

yalnızlığa büründü yokluğunla âlem
aynalar mı ıslandı gözlerim mi annem
başucunda ağlayıp huzuruna gelsem
el sensiz öylesine dillerimde mutsuz

Abdullah Ercan

^^^^ **Bülbül** ^^^^^

Aşkđ gül'den öğrendi,sonra hep kandı bülbül
Seherde ağlamayı,vuslattır sandı bülbül
Gül harâb gülzâr harâb,gönül harâbesinde
Bâkî aşka her nefes,feryâdla yandı bülbül

Abdullah Ercan

10'suz Bir Eylöl

Barışlara diye okudum
ilk mısralarını,
içimde...
bir umut filizlendi birden
kavgama dair.
Evet..!
Barış günüydü o gün Dünyanın
sadece haber saatinde zikredilen.
Kan sızıyor sürmanşet
Yeryüzünde aynı gün,
basında
hergün... hergün.
Barışlar uzaylıların mı olsun
İnsanlar adını koysun 1 Eylölün
kelebekler mutluluğunu yaşasın.
On Eylöl daha ekle bu güne
Mezarında vurulan BARIŞın.

Eylöl 2001-A.Ercan

Abdullah Ercan

ağustos'ta GELİRİM

Muhabbet sırtlandığım dünya meşekkatinden
Mîrâsı ismimde bir gül, olacak bilirim
Sevgilerin pınârı Yaradan şefkatinden
Tek murâd ile bir gün ağustos'ta gelirim

Abdullah Ercan

Ahvâl

Hüzün var gözlerinde bu akşam bülbülün
Derbeder ahvâli anısına bir gülün
Ne lâle ne menekşe ne de o sünbülün
Derbeder ahvâli anısına bir gülün

Abdullah Ercan

Akşam Olurken...

Çöktü yine,esmer yüzüne günün
Akşamın hüzünlü sîmâsı
Kanatlarında bin bir hengâme
Yolculuk telaşında kuşlar
Seher vakti başlamıştı bu taşınmalar

Omuzlar düşük
Kollarda yorgunluğun dansı
Nice bekleyişe yürür adımları
Sokaklarda yalnız koşuşturan kalabalıkların

Sökük ceplerinde bir dilim nafaka sevdası

Kimi gönlünde taşır yuvasını
Kiminde yuva sıcaklığında özlem
Bakışları kirpiklerinde ıslanır
Aldırış etmeden yağmura
Uzak denizlere düşer
Dalgaları

Bir özleme tutunarak
Sevmek şiiirdir yaşamayı
Perdesi aralanmış pencerede beklemek
Buğulu heyecanlarda
Karanlığa çizilen kalpte çırpınır
Yabancı rüzgar
Sözleri yazılmamış bir şarkının ıslığını çalar
Camlar ve kapılar

Akşamın dudaklarında

Abdullah Ercan

Anılar

Ben hiç sensiz kalmadım
Yanağımın birine hep sen damladın
Büzüşen alt dudağımdın
İsmiini söylerken
Her sabah sana uyandım,yeniden
Aynı parıltıyla doğdu güneş
Ve
Batarken,aynı hüzn ü bıraktı kınalı dağlara
Aynı acıyla sürmeledim gözlerimi
Bir ceylanın mahzun bakışında

Ben hiç sensiz kalmadım
Seni yazdı kalemdeki her hece
Bir Leylâ oturttum hayâline
Sonra
Düşürdüm çölüne bu mecnûn'u
Saymadım,kaç gece...

Gönlümde yeşeren bir tek bahar
Andıkça
Gülümsediğim anılar...

Abdullah Ercan

Anıların Tabutu

Ay ışığında kal gitme gecemden
Rüyalarında görde pozlandırma beni

Uyanınca bir gül loş odanın camından
SİLKELE perdeleri tozlandırma beni

Meyhaneye git bara git yalpa vurma
Masandaki muhabbete kazandırma beni

Gül oyna eğlen yerim boş kalsın
Eşlendirip dertlere yaslandırma beni

Seviyor gibisin sen baktıkca ellere
Hüsrana uğratma kıskandırma beni

Belki birgün hesabı yedeklerden
Çıkartırım görme paslandırma beni

Yol yarı olmuş gönül ortada bugün
Özletme o sonu hızlandırma beni

Ötesini de düşün aldığın nefesin
Bir hesabı var canım sızlandırma beni

Sonuna kadar deyip söz verdim diye
Lafımı koyup iplere sallandırma beni

Gören göze görün yumma gözünü
Kiprikten yanağa ıslandırma beni

Açta biraz duysun kulağın sözünü
Dikenli tellerde dillendirme beni

Dem vurup heran vedayı anma
Üfleme ateşime küllendirme beni

Irmaktır sevgim kaynağı kalbinde
Çoşkun akan sulara millendirme beni

Lodos ol yüreğime erit efkarımı
Susuz koma gülümü çöllendirme beni

Ömrüm vefa etmez kalemim titrerse
Anıların tabutunda güllendirme beni

Abdullah Ercan

ANNEsizliğe

adımlar mı yollar mı kırık
gidemiyorum gelmiyorsun
annesiz bebeğin, bu hıçkırık
diyemiyorum söylemiyorsun

uğurumlar beyazdır gözlerde
kanatsız da uçulur
alışmışken atılmışlığın rengine
kırmızıda geç, siyahta dur
otuR!
bebeğim otur
ser mendilini gönül kıyına
şefkat dilen insan gölgelerinden
belki bir damla tebessüm atan olur.

yüklen
yorgunluğunu yüreğine
kalk! yürümeyi öğren
müşfik adımlarla git
yoksa yürümeyi öğretmedi mi annen.

beklediğin umduğun mudur!
aradığın bulduğun mudur!

yaşanmış an mazi olur
az önceki
umudun mutluluğun mudur!
bebeğim
olur mu annesizliğin düğünü
ikinci pazarmış anneler günü

ömür güne benziyor anne akşam tez oldu
üç mevsimlik sevdamız bir bahar da toz oldu
henüz emeklerken bu yolda yürek
asırlardır yanan köz oldu
bir ezan dı adımızla okunan kulağa
bu bedene bin salâh az oldu.

Abdullah Ercan

Arz-ı Fânî

Ol Yaradan ki bırakmaz,kimsesiz kimseyi
Ne mes'ûd hânedir bu arz,ne kimsesiz evi

Abdullah Ercan

AŞK TAdında

seni seviyorum
seveceğim seni
hep böyle kalarak
tazelenip
her mevsim her gonca her iek
yaprağında
seni seviyorum aşk tadında

seni özlüyorum
zleyeceğim seni
hasretini koklayarak
ilenip
her Şarkı her gl her kadeh
soluğunda
seni özlüyor seni seviyorum aşk tadında

ve seni;
hem sevip hem özleyeceğim
zlyorum seviyorum seni
sana birşey sunamasam da
sevgili tadında
anlatamam ki, anlayamazsın
nabzımdasın, kanımla dolaŐansın
damarlarımda
gözlerine bakarak yaşarım
anlatılamayanlarımı
duysan da duymasan da
seni çok ama çok seviyorum
zlemimsin tutkumsun aşk tadında.

Abdullah Ercan

Aynalar...

Gördüğüm ben miyim! !
Sırrın mı eski
Gözümde bu tozu,silecektiniz
Aynalar...

Abdullah Ercan

Belki

Güneşli bir günde ıslanmaktı belki
Uzağındaki kentin bulutları,üzerine çöküp
Bir yabancıнын gözlerinde
Gözbebeklerine kadar kararmak
Şairin dediğı gibi;bilmeden yakalanılan sağanak
Belki aşktı bu
Bir günah belki

.....
Sonra susuyorum
İfşâ olmasın diye gözlerimdeki bu giz

Abdullah Ercan

Belli Değil

gönül artık kapını kapatmıyormusun
girenler belli değil giden belli değil
gönlündeki meyhanede sen bir sarhoşsun
sevmeyen belli değil seven belli değil

karanlık bir denizdir aşka etme meyil
kurtuluş mu ölüm mü aşkta belli değil

beyhûde geçti ömür sen yoksun farkında
ilk aşkın son yeminin ne kaldı şarkında
sevenlerde dönüyor feleğin çarkında
ağlayan belli değil gülen belli değil

karanlık bir denizdir aşka etme meyil
kurtuluş mu ölüm mü aşkta belli değil

Abdullah Ercan

Beni Böyle Sev

çalsam bir daha yâr gönül kapını
kabul edip içeri alırmısın
derinden kanayan aşk yarasını
basıp bağına canım sararmısın

ister öldür beni istersen kahret
beni böyle sev sen böyle kabul et

takatım gücüm yok feryada benim
isminle inlerim ağlar dilsizim
kaldım tek başıma yine sensizim
uzatsam ellerimi tutarmısın

ister öldür beni istersen kahret
beni böyle sev sen böyle kabul et.

aralık-1981

Abdullah Ercan

Bir Ara...

Yine derinden kanıyor,kalbimdeki esrarlı yara
Gözlerin musalla oldu,ruhum çıktı öldüm bir ara
Bin suâl'e bir cevabım,sevgi hâşâ gelmez inkara
Gözlerin musalla oldu,ruhum çıktı öldüm bir ara

Abdullah Ercan

Bir Bakışla Yeniden

Bir bakışla yeniden maziyi aralayan
Bıraktığı iz ile gönlümü yaralayan
Gözlerindir semaya yıldızı sıralayan
Bıraktığı iz ile gönlümü yaralayan

Abdullah Ercan

Bir Kurşunmuş Nefesin

bir kurşunmuş saplanan nefesinden
yüreğimi çıkardım da kafesinden

ellerim kırmızı ellerim kan
o çığlık ne! nedir kütürdeyip kopan
hüznün doğumuydu kucağıma akan

bir kurşunmuş saplanan nefesinden
yüreğimi çıkardım da kafesinden

sabâ makâmıdır esiyor rüzgar
bu şehre artık şarkılar kör bakar

ne gecenin bir hatr'ı kaldı ne şafağın
çölünü savurur durur toprağın
görmeden yıkarak vurduğu duvarın

bu şehre artık şarkılar kör bakar
sabâ makâmıdır esiyor rüzgar

.....
yüreğimi çıkardım da kafesinden
bir kurşunmuş saplanan nefesinden

Abdullah Ercan

Biraz

gönülde vuslatın
yollarda sancısı
gözümde hayalin
büyürse biraz
benim için de
bu gece yarısı
az da olsa gülüm
gülümse biraz

cânânım cânımı
derinden yakar
hicrânın elemin
zulümse biraz
katlanmak hata mı
çıkmadan canlar
yaşamak dediğin
ölümse biraz

Abdullah Ercan

Boş Yere

düşüp o tatlı rüyanın, zevk-i dem'ine dalıp
aşka memnû bahçelerde gezme gönlüm boş yere
nefs denen leyl-î hülyânın, cazibesine kanıp
fâni dünya zemininde, üzme ömrüm boş yere

sarınca derdi sevdânın, halden anlar edibler
dermânı yok bu yaranın, el sürmesin tabibler
hüzzâm-ı perîşân gönlüm, tanburamda yay inler
sevdâ denen bilmecece, çözme dilim boş yere

bir bûse nakş'edib gülün, nâzenin yaprağına
hasretine dûçâr etdi, bakmayıp gözyaşına
dem vurup aşk-ı ahvâlin, hüzn ü gâm satırına
artık gönül defterinde, yazma elim boş yere

gamzelendi âsumânda, ol mâh-ı nûr gülüşü
cem eyledi yıldızları, işveli göz süzüşü
perdeleyip nazâr'ımda, gördüğüm mahmûr düşü
seyr-i mehtâb âleminde, süzme gözüm boş yere

yıllar geçse silinmez, kavlimin üzerinden
dünya güzel benim olsa, geçmem dirhem zer'inden
âhirete ismarladım, cânânın benzerinden
âzâd eyle hayalinde, üzme kalbim boş yere

Abdullah Ercan

bu nasıl DÜŞ'tü

bir öpüş'tü
tatlı rüyalardan yanaklarıma
ateşler düştü.
ey..! kovuğumun serinindeki pınar
kor dudaklarıma güneşler üşüştü.
med-cezirde gönlüm
nabzını tutar zamanın
bulutları tozutmayın
ki;
bu nasıl düş'tü
tatlı rüyalardan dudaklarıma ateşler düştü.

Abdullah Ercan

Dem'de bu Gün

kyor akşamı beklenen günün
dem'de bu dem seninle gün'de bu gün
derim sana hergün cnn lebinden
muhabbet ŗarbı içelim bu gün

kızarınc renkler dağlarımda sen
günün aydın olsun dn gibi bugün
gel ey güzel gönül meyhanesinden
gün aydınlanmadan çıkalım bugün

Abdullah Ercan

Devâyı kâlbi elîm(şarkı)

Devâyı kalbi elîm olmuşken leb-i lâl'in
Sînem üzre bir ateş yaktı geçti nihâlin
Bir gönülde yaşamak zevkine hiç ermeden
Ömür vefâ eder mi gönlümdeki hayâlin

Abdullah Ercan

Devrik Hayat

devir sağlarını bir omuzuna
gezerken;
devrik cümleli sokak isimlerinde, bu Şehrin
yürüdükçe gölgeler uzar peşinden
sanmaki, giden sensin
yabancıdır baktığın aynalardaki sûret
sana, âşına gelmesin

nice umut kırıntıları var her kapı tokmağında
beklenir;
aşınmış eşiklerden ayak sesleri
iki adım arası bunca yılın
bir tıkırtı boşluğunda silinmiş zamanın
bütün izleri

kulağın duymak istediği
gönlün, bulmak
hangi adreste yazılı aranan
ne diye iliklersin hâlâ çeketini
her geçişinde Üsküardan

dilinde o mâlum şarkı
başında fesin
ruhunun açlığında kokuyor nefesin

bakışlarını da devir
huzura yaslanarak
sırt verip asırlık çınara
işkal etme aklını, çekil şöyle bir kenara

ya! geç kalınmışlık geçene bu yoldan
ya! erken gelinmişlik beklemeye
yürü be adam!
bak başladın sendelemeye

umutlar tükenir hep bir bir erir
adımların devirirken kaldırım taşlarını
hayatın devrilir

yüreğin kanar kalem uçlarında

Abdullah Ercan

Diyârı Sürgün

Kapattım,gönlümü artık münzevî kafesine kalbin
Yasaktım,sevdâyı aşkın mahzenî nefesine sürgün
Verirsen,şehrime uğrak mültecî heves ile birgün
Yasaktım,sevdâyı aşkın mahzenî nefesine sürgün

Abdullah Ercan

Diyorlar

uzun bir yoldayım sıldan ayrı
bunun adına da gurbet diyorlar
yandığım yer benim vatan ocağı
hicrân ateşine hasret diyorlar

dağları taşları gördükce gözüm
kara bulut kaplar gam ile hüzn
damla damla yaştan ıslanmış yüzüm
sabır mendiliyle sil geç diyorlar

dönüp durdum kader değirmen ettin
hep ağlattın beni bu rolü verdin
sanki yetmez gibi bir yar sevdirdin
kalbindeki yangın aşktır diyorlar

bazen ağlar bazen Şen olur kalbim
iyi kötü sözler söyler Şu dilim
aşkım oldu benim günah sebebim
bilen yok aşkımı boşver diyorlar

açtım ellerimi yalvarıyorum
affet Rab'bim beni bak ağlıyorum
Sen affedersin inanıyorum
vefasız kulların sen yan diyorlar

Abdullah Ercan

DUÂ'mız

yavru vatan dedik geldik Kıbrıs'a
Güzelyurt körfezi oldu yuvamız
bir dost bir arkadaş hasreti olsa
memleket aşkıyla doldu duâ'mız

Güzelyurt dediler evin burası
onaltı ay tuttu peşin kirası
dertlere müptela gönül sahrâsı
bir damla su diye ağlar duâ'mız

zevkten gayrı ara ne ararsan sen
ben hicrân'ı buldum yeşil âlemden
ıstırab deryâsı nereye yüzsen
hayatı Hüdâ'dan bekler duâ'mız

ilk günden başladı gözlerden yaşlar
ana'lar baba'lar, asker de ağlar
ümitle açılır çaresiz kollar
ilkbaharda sel sel çağlar duâ'mız

sabret Ercan sabret bitti bitecek
otuz günün kaldı çile çekecek
seninde kervânın geldi gidecek
dostların beklediği yollar duâ'mız

gel Nisan otuzu gel de gidelim
ne imiş yaşamak bizde görelim
sabır testisini kırma kaderim
son akşam elleri sallar duâ'mız

1986-nisan

Abdullah Ercan

Elfinârâ

hayat nemli bir sahil esintisi gözpınarlarımda
rüyâlarım küflü raflarda kaldı
naftalin kokulu bohçalarda çeyizlendi mevsim
dilimde sözler suskun

hükmedemiyor kalem gönlümdeki nâr'a
sen ağlama kıyamam elfinârâ

eylül anlatsın suskun sevdâmı mevsime
dinlesin gönül emekçileri
son ikindi,nakdi ömrümüz
metrûk bir gemi yüzer mamaranın kalbinde
kaptansız köşksüz

esrik dalgalara dûçâr artık marmara
sen ağlama kıyamam elfinârâ

mecruh nâralar atar martılar
çığlık çığlığa mavi
kan ağlar ufuk
göz kamaştırırken akşam güneşi

bir el kalkar sallanır vedalara
sen ağlama kıyamam elfinârâ

zaman; hapsolmuş bir odada dolaşan kadın
siyah topuklu voltalar atar saat
peşinde gölgeler suskun
geceler çaldı bütün renklerimi
gönlümü sardı sarılar

hayalin perdelenir düşer duvara
sen ağlama kıyamam elfinârâ

ıslığı alınmış dudaklarımdan tüm şarkıların
kısır çığlıklara gebe vakit
doğurmuyor güneşi maviler
duyulmaz oldu beklenen sesi mehtâb'ın

yıldızlarda gelirmiş nazara
sen ağlama kıyamam elfinârâ

tüm şehvetiyle batarken züleyhâ'nın gözlerinde
kızılca kıyametler koparır güneş
parçalandı yûsuf'un gömleği
aşk yatağa düşmeden

sürüklendi kırmızı diyardan diyara
sen ağlama kıyamam elfinârâ

tutmadığım ellerin terletmedi
gönül sıcaklığın kadar

sonbahar yağmurlarında
yalnız yürürken

aşka suskun dilimde açılan yara
sen ağlama kıyamam elfinârâ

suskun bir ağıt yükselir şehirden
karanlık bulutlarda yağmurlanır
düşer gözlerden toprağa

kucağa alınmadan girdin mezara
sen ağlama kıyamam elfinârâ

çileye aralı kapılardan göründü izin
günler mahzun geceler hazin
yaprağa çiy düştü gönüle hüçün

gözlerin, yeşerecek bir hayaldir bahâra
sen ağlama kıyamam elfinârâ

yüzünü kamer çehreye döndü şair
yine kefenler yırtılacak
bekleyin geceler
günahtan arındı şiir

dalıp gözlerimin kıblesindeki efkâr'a
sen ağlama kıyamam elfinârâ

Abdullah Ercan

Eylül

Kapındayım Eylül
Son fasıl hüzzâm geçiyor zamana
Zaman erme vakti süzâna

Çıkardım
Ruhumun yaşlı esvaplarını
Bahara soyunmuş kış üryanlığında gönül
Yetim başı okşar gibi
Sevindir
Giydir
Beni Eylül

Rüzgarın sarı ritminde raks eder
Nâzenîn yaprakların
Benim kırmızıyla dansım
Ve... dansım sen
Bir bayram sabahı
Elimde bir gül
Kapındayım Eylül

Sonbahar yağmurlarını bekler, yanaklarım
Çölünde;
Gözyaşlarımın kuruduğu pınar
Al başımı göğsüne
Sımsıkı sarmala, sar...

Kapındayım Eylül
Son fasıl hüzzam geçiyor zamâna
Zaman erme vakti süzâna

Abdullah Ercan

EYLÜL Ağlar...

veda ederken mevsime eylül
yalnızlaşır konduğu dalda bülbül
gül ağlar

eylül;
sana söyleyemediğim ne çok şey...
hükmedemediğim duygular var yüreğimde
ve
suskunluğum seni dinler
düşerken denize içimin sararmış yaprakları
esmerliğimde saçlarında sararır
dökülür omuzlarımdan
gün batımlarında
ufuk ağlar
marmara ağlar

okşa
şefkatine yasladığım başımı
eylül sıcaklığınla kucakla
bahardan kalma şarkılar var dilimde
çocuklaştığım bundandır
buruk tebessümlerde
gülüşüm ağlar

eylül
hep sen misin sararan solan
sana ağladı mı hiç denizler, oturup kıyıda
cümlesiz kelimelerde ıslatıp muhabbeti
buğulu gözlerle
sular ağlar

benimle dalgalanır güz esintisinde marmara
güvertesinde efil efil saçların
adalar vapuru süzülür gözlerinde
bir yâr gelir
dokunur yüreğime
kınalı şiirler ağlar
heybesinde aşıkların büyük aşklar ağlar
adalar ağlar

sorma;
elim değmedi eline
dudaklarım tenine
gözlerim döküldü sadece üzerine
gönlüm döküldü
yaz bitti güz geldi
gün ağlar
güneş ağlar ufukta
mevsim ağlar

Abdullah Ercan

Eylülde başlayan aşk... Sevmiştim Seni

ömür yaşının neresinde yıkılır, bu merdiven
bilinmez
kaçıncı basamağında bu yıl eylül
ne uçarı pembe, ne de kırmızı
saçıma gri doğar artık, güneş ve mehtap
biraz da olsa gül, yeşil gözlerim
bu mevsim kurşunî gül
ey..!
benim olan,
benimle olmayan sarı gül
sana da eylül, bana da eylül
derken;
ekim ertesi

kasımda...
sevmiştim seni

zamanın hangi durağında başladı
bu yolculuk
hangi günlerde ölmek için
çok geceler yeniden doğduk
oysa...
kurtlar sofrasındayız
açlık çok, azık kıt
vakit dar, aralıkta
kahkaha adına dişlerin sırtıldığı
sinsice savaşta

kavgada...
sevmiştim seni

dışarıdayım
soğuğa inat
dudaktan kanıma sızan sarhoşluğa doğru
ürpertinin ılık ritminde adımlarım
göğsüm
kucak sıcaklığında
buzlardı çözülen
dizlerdi
taraçasında barakamın
bir kış'tı, dinlediğim fıkra
noktası virgülüyle
ruhumun kavrulduğu
zemheri beyazlığında

nasılda...
sevmiştim seni

kaçınıcı değil böylesi yaşanan
ilklerin mevsimiydi
süzülürken semaya,yelken açıp
gözlerin parıltısı
güneşin kaybolduğu
mehtabın kör baktığı gecede
sözleri tüketen
dudakların eridiği

nesirde...
sevmiştim seni

yıllara sarkacak derinliği
her mevsimin
kendine özgü çiçekleri açacak
Köşklere süsleyen
Kleopatra masalı anlatacak,âsumâna bir dilber
süt havuzu diriliği göğsünde baharın
beyaz düşlere doğru
cennet rüyaları görünen

asırda...
sevmiştim seni

sazımın mızrabında
tamburun hicâzında
nihavendinde rastında
ud'un
meylerin;
sele serpe köpürdüğü,oryantal göbeğinde
miskette dansta
yüreklerin titrediği

fasılda...
sevmiştim seni

Abdullah Ercan

Eyyvallah...

Bir ömrü tüketti kader adına
Uzağında kaldığımız düşler
Yamacından bakarken şimdi, mutluluğa
Bize eyvâh değil
Eyvallah demek düşer

Abdullah Ercan

Fasl-ı hüzzâm

"bir hüzzam şarkı oldu, dudağımda nağmeler
gönlümdeki baharda, soldu çiçekler güller"

.....
beni de al
karanlığına boya sol yanımlı
bir gözlerim kalsın beyaza bakan
birde şavkı vursun gelinliğine,kapalı gözlerinin
yaşanmamış aydınlığa inat
yaşasın karanlığımız

sallanır...
bir çift el asılı kalır havada
hep sallanır
iki damla gözyaşı ardından
senelerce ağlanır
gözler gözyaşına müebbet
mutluluk kayıp adreste

bir yanım eksik
bir yanım yarım
eksikle yarımı,bir tam etmedi hayatın

hayat öteliyor mevsimleri
hep sonbahara
fasl-ı hüzzâm artık bütün şarkılar

"bir hüzzam şarkı oldu, dudağımda nağmeler
gönlümdeki baharda, soldu çiçekler güller"

Abdullah Ercan

Gece

Gün batısında,sancılı akşamın
Çiğ gibi eriyor cimri zaman
Saatler dış sıklmış geleceğe
Kırmızı gece doğacak
Mehtabı çökmüş,boğazına günün
Yıldızlı sicimle
Boğdu boğacak

Takılı kaldı gözlerim
Gündüzün kaçtığı yere
Kaç zamandır bakıp durdum
Sedef kelepçede deli bileğim
Hücremde yüreğim,kanlı kılıcım
Yoksa gündüzü ben mi vurdum.

Vakit gece,ben gece
Kalemim adını gece koyacak
Gece renkli şiirlerde,darağacına astığım günler.
Kimbilir...!
Ne zaman doğacak.

Abdullah Ercan

Gece VE beN

bir dağın kapısını çaldım yine
esmer yüzünde gecenin
yüklenip omuzlarıma bütün yüreğimi
canımı takip dişime
günden,güneşten,herkesten...
kaçar gibi.canhıraş
neyin kavgasını veriyorduk,gece ve ben
bir dağın,başlayarak eteğinden
huzurun yorgun yamaçlarına doğru

A.Ercan

Abdullah Ercan

Gece Ve Deniz

bu gece deniz
dingin ve sessiz...

.../...

dövmüyor kıyıları mı koyu dalgalar
y/kürek sesleri duyulur
hüzün sandalımın, yolunur
her asılıştan canparem
üzerimde bir ağırlık
düştü omuzlarımdan ayışığı
karanlık sulara...
boğuldu nefesim

oysa, bahar kadar dı muhtaçlığım yağmura
açıklara sür reis!
yürek çarpıntılarımı
sonra, deniz koşar
sahili ağlatmayalım karanlığa göm gözlerimi
gülerek sallansın eller
nasılsa...
nasılsa peşimizden bir martı koşar

Abdullah Ercan

Gece...

gece
Ay yüzlüm,gece yine yarlandı
bakışlarım tavanda asılı
yürek ipin ucunda
bir tekme mesafesi taburem
haydi vur düşüncelerime
ölsün avucunda

Abdullah Ercan

Gecem

bak yine başbaşayız
fukarâ dertlerin mâtem sofrasında
diz kırıp oturduk
bel eğip boyun büktük,hasrete
bir lokmadır tokluğumuz sevdâya
çok şükür doyduk...
doyurulduk
senden gün gitti,benden güneş
gönlümün süsü
örtüsü
gecem
Abdullah Ercan

Geldin

koynunda uyuduğum cennetin hûrisi
cehennemlerimi yaktında geldin
sevdama girerken sen
periler perisi
ölmek üzereydim,vaktinde geldin

kalemi kırdı şiir müebbetindeyim
eđ başını bulutlardan
bir de ben öpeyim
gök renkli beyaz kanatlı meleğim
hâkî zamanlardan aktın da geldin

emsâli bulunmaz envârın
kurtarıp beni ağyârın
kanımı emen canavarın
dişlerini söktün de geldin

ekim 1999

Abdullah Ercan

Gelin Ettim Seni

gelin ettim seni
çıkardım
gönül evimden
mumyaladım izini
vermediklerini verdim
vermedim
bende kalan çeyizini

gelirken
getirdiğin kar beyazıydı
yüzünde
açıp kokladığım
giderken
çirkinliğin siyah duvağıydı
uğurladığım

dedim ya...
seni gelin ettim
allı duvaklı.

bir akşamdı gelişin
yıldızlardan bende
ala şafaklı
solgun mehtâb kaldı gidişinde
ve
seni gelin ettim
allı duvaklı

25 Mart 2001

Abdullah Ercan

Gidiyorum

vakit
toparlanma vakti
uyanıp,üryan düşlerin yatağından
çeketimi atıp omuzuma
gidiyorum

yola dizildi kipriklerimden
yağmur yüklü bir kervan
göz aydınlığımı kapladı bulutlar
ben geceye tutkunum
siyaha müptela
son çayımı da dem çek ocakçı
dilimi burksun bu veda
gidiyorum

dost başına bıraktığım günahımdan
yüreğime akıttığım âhımdan
vâhımdan eyvâhımdan
yasak meyvenin zehriyle damağımda
gidiyorum

yüzümü toprağa düşürüp
saklayarak utancımı çakıl taşlarından
bilmem
yıklar mı,paklar mı yağmurlar yüreğimi
mahcup bakarken gözlerim,bir yıldıza bir ay'a
sırıl sıklam bu veda
bir daha okunmayacak alfabelerde yabancılaşarak
adresimi silip masalımdan
gözlerimi güneş almadan
gidiyorum

sen demli çayın sırrını vermedin ocakçı
benden bir hatıra kalsın masada
aşk;
kuramayacağın cümlelerin sonuna konulan nokta

Abdullah Ercan

Git...

git
gelme rüyalarımaya
yanar tenimde ellerin
ellerim yanar teninde
senden çıkartırım acısını bütün yaşanmamışlıkların
gidebildiğince
çık git....
en yakın uzaklarına rüyalarımın

git
gelme umutlarımaya
baharsız mevsimlerimde filizlenme
acıma yüreğini ve yüreğimi
ben
çölümde yaşarım ıssız ve kurak
bir leylaya bakar gözlerim
gözlerimde kal
gözden irak
çekil git gözlerimden
gözlerine dolmasın toz bulutum
bedevi şiirler okur beni ancak
sen git

git
gelme
tutma nasırlı ellerimden
yüreğın kanar elin kanar
dokunma sakın!
zincirlerimi çalma boynumdan
hayat nikahımın kader takısı
esaretim çürür ücretlerinde zindanımın
güneş yanığı alınımın
kırışmış yazısı
sen git...

Abdullah Ercan

Gizeler

ıslanmaya görsün dağımın toprağı
o nâzende ruhlu düşünce çise'ler
yeşili gözlerin saçın gökkuşaağı
sende ki seni o altında gizeler

mehtâba bürünmüş geceler elbisen
tepeden tırnağa sırlıslıklam terden
dişinde leblerin kesilir nefesten
sende ki seni o sesinde gizeler

sabahsız gecemde fecr-i ol duâmın
tanrıya uzanan ellerde niyâzın
kabul olmuş dilek kalbimdeki adın
sende ki seni o içinde gizeler

Abdullah Ercan

Gönül Rengi

Vuslat vakti güneşin,ufuk sevdâya serilmekte
Gönül rengim bu akşam,türlü efkâra bürünmekte
Yorgun düştü gözlerim,gölgelerde gün eskimekte
Gönül rengim bu akşam,türlü efkâra bürünmekte

Abdullah Ercan

Gönül Sızım

Mehtâb;
Yıldız salkımlarının arasında bir zenbil
Bakışlarını öper hüzünlü gözlerimin
Sarkarak sessiz uzaklardan

Cennet sarhoşluğu yaşatır

Kelimeler sarmaşık gibi dolanır boğazıma
Kimi,deler yüreğimi parçalar
Kimi,sus olur dökülür dudaklarımdan
Bir yolcunun peşinden koşar
Çakılır topraklara bedenim
Rûhumu mekansız bırakıp
Zamânı öldürür içimde bir sızı
Uzanırken gece âsumâna
Çekme dudaklarını,öptüğün hüznümden
Yalnızlık durağımın vuslat sancısı
Solarken...
bütün renkler
Gecenin siyahı kalır yanıbaşımda
Gülüşümü süsler Mehtâbın şuâsı
Birde...
Şarab kırmızılığında düşlediğim dudakların
Henüz
İsmi söyleyemeyen dudaklarıma iliştiirdiğim
Kaçınıcı sigaramsın
Eyy... meçhûl sevdâm
Gönül sızım
Günahsızım

Abdullah Ercan

Gönül Yüzünden

Her cefâya ben katlandım
Gönül yüzünden yüzünden
Koşa koşa çok yoruldu
Gönül izinden izinden

Sermest olup şu dağlardan
Soran mı var hâl perişan
Gezip tozdurdun durmadan
Gönül yolundan yolundan

Nasîb aldım her zerreden
Aşık oldum ben gönülden
Şeker olur o lâl rengi
Gönül lebinden lebinden

Hasret durmaz der gidelim
Sancı tuttu kan yüreğim
Dermanım yok ki geleyim
Gönül dizinden dizinden

Yar dalları uzun uzun
Meyvasın alırım güzün
Kar gelir kış ile hüznün
Gönül yazından yazından

Gül yakınır biten daldan
Ötmez oldu bülbül gamdan
İlgıt ılgıt esin rüzgar
Gönül bağından bağından

Yar elinden gül kokladım
Yaprağına hâr sapladım
Gözlerinden yaş kopardım
Gönül elinden elinden

Sular denizde derbeder
Martılar benden de beter
Bekliyorum yardan haber
Gönül kuşundan kuşundan

Ümid olur yol beklenir
Açık eller taş inletir
Dualar beni söyletir
Gönül dilinden dilinden

Gidiyorum sonsuz yola
Kader attı dağdan dağa
Ercan yandı Leylasına
Gönül aşkından aşkından

Dostlar kazsın mezarımı
Yazsın taşıma yâdımı

Gördüm artık makamımı
Gönül gözünden gözünden

Abdullah Ercan

""Gönülcem""

Karanlık ruhumun akşamı,semada bir ışık
Gün güneş gece mehtab ile doğdunuz,gönülcem

Mehtab dokundu ruhsârına,hicab eder allar
Gül iken dalımda goncaya durdunuz,gönülcem

Neş'e ye susamış gülüşüm,hüzünden kederden
Leb'ime bir neş'e bâdesi sundunuz,gönülcem

Ne dilin ne gönlün ne ömrün,bir tadı yok iken
Gül beden de cân olup güle güldünüz,gönülcem

Hâli isyanda iken Mecnûn,Leyla düşü ile
Harâbı gönülde ne sürûr buldunuz,gönülcem

Suya hasret dudağım,çölüm orucum kavrulur
Güne iftar geceye sahur oldunuz,gönülcem

Abdullah Ercan

Gözyaşıım

Yağmur düştü gönlüme,gözlerim sırlıslıkla
Pâk alnından süzölüp, yanağında ıslansam
Silinir mi izlerim,bakışında yok olsam
Pâk alnından süzölüp,yanağında ıslansam

Abdullah Ercan

Gözyaşımındaki Masal

Günden kalma ışıkları savuruyor geceye rüzgar
Gözlerim,
Gökyüzü kadar kör ve yalnız

Gözyaşımındaki masal yürür
Bir damla ışığa kipriklerimden, Zührem
Bulutlara dargın mehtap küskünlüğünde
Karanlık denizleri anlatır Tahir
Günü bekleyen pencereye
Hiç duymadığı bir dilde

Ve
Çözülür içimin buğuları
Döner
Seyyah ruhum bedene

Nikahına yetişir gibi
Musalladan kalkmadan daha
Duvağını kaldırır da ecelin
Öper alnından bedenini
Rüzgar
Nefes
Çan
Ah Zührem
Tahir ile ahbablığım hep bundan

Abdullah Ercan

Gül-Gün bana

İnsan elinde kirlenen gün
göm geceye umutlarını
berrak sabahlarda bekler
yeni bir umut, seni.
bilirim.

beni de al, limanına demirlediğim
ikinci yarısı gecedен.
omuzlanıp günahlarımı utançla
peşinden gelirim.

yeter ki bir gün
gül bana

Meleklerin güldüğü pencereden.

temmuz-2001

Abdullah Ercan

GÜLÜM

Dîlzâr'ımda goncasın gülsün gülüm
Cânıma cânânsın ömürsün gülüm
Her kim sorarsa bendenizi sana
Âleme bahçevânım dersin Gülüm

Kim yanmazdı çölünde bulsa Leylâ
Yazılır mı destânı yoksa Leylâ
Mecnûn'u mecnun yapan buysa Leylâ
Benim de yandığım tek sensin Gülüm

Kelepçeler taktın ya bileğime
Yüreğini geçirdin yüreğime
Kavuştuğum en güzel dileğime
Adaklar olup bu can ersin Gülüm

Vîsâlin vîsâlime erdi cân'da
Ayağına eririm bezm-i hân'da
Mum alevi nefesim yokluğunda
Mâbedinde tükenip sönsün Gülüm

Yuvarlanıp büyüdün kar yumağım
Damarımda eridin can pınârım
Bengisuyum hayatım aşk diyârım
Soluduğum her bir nefesin Gülüm

Soldurmam yaprağını öğle vakti
Kıskandığım güneşten gölgem aktı
Geceler boyu mehtâb sana baktı
Güneş'imde Ay'ımda Nûr'sun Gülüm

Gül'e rengini verip âl edenim
Gül bir yüzünde güller gülsün Gülüm
Gönül dağımın gülü kardelenim
Gönül elim hep seni dersin Gülüm

Güzellikler önünde etse niyâz
Fidan boyunda gonca yaprağın nâz
Mevsim soğuk mevsim kış mevsim beyaz
Şu gönülde bahar'sın yaz'sın Gülüm

Abdullah Ercan

Günaydın

Seni gördüm,yarım uykularda rûyamdaydın
Ninni söyledin gül yüzlüm,baş ucumda Ay'dın
Gülüşünün izi var bu sabah gözlerimde
Gönlümdeki Güneşim güneşlerce günaydın

Abdullah Ercan

Gündüzlerim Gecelenir

Gündüzlerim gecelenir
Dualarım hecelenir
Sevincim hep nicelenir
Gözlerinin bakışında

Vuruldum ben cân evimden
Kanıyorum her yerimden
Titriyorken tâ derinden
Sözlerinin yakışında

O güzelim hoş kokulu
Rûyâlarım senle dolu
Eriyorum sana doğru
Ellerinin tutuşunda

Vuruldum ben cân evimden
Kanıyorum her yerimden
Titriyorken tâ derinden
Sözlerinin yakışında

A.Ercan

Dost kalemden;
Canımda sen ruhumda sen
Gönlümdesin desen desen
Yalnız seni sevdim,desen
Şiirlerin akışında.....

Derya Deniz SEZER

Abdullah Ercan

Güneş

kurutma kaynağını,kesip damarlarından
bağrımdaki yangını,sulara atan güneş

kondur bülbülü güle,ereyim vuslatına
yanına gelemedim,uzağa kaçan güneş

büyüdüğüm mevsimde yaşat çocukluğumu
ürperen yüreğime korkular saçan güneş

solgun güller gibiyim hiç bahar yaşamadım
geceler boyu gökte menekşe açan güneş

giremedim koynuna ayazlarda yüreğim
üşüdüm yokluğundan sıcaklığı yakan güneş

saçlarımda kal gitme,ak düşür siyahıma
sağanak sağanak gel geceme doğan güneş

gönlümü de vur yere,kaşığı gözü kırılınsın
çıktıkça tepelere toprağa vuran güneş

seninle görüyorum kaybolma gözlerimden
uzadıkça yoluma dağlardan çıkan güneş

perdeleri dolaşıp hicazî makamlardan
içimdeki ezgiyi sazlara çalan güneş

mart-2002

Abdullah Ercan

Harâb olsun kışlarım

Ömür mesafesinde uzunca yol mîsâli
Ayağına değmesin türâb olsun taşlarım

Titreyip kış gecesi donunca el mîsâli
Çözölsün dizlerinde esbâb olsun saçlarım

Yanağımdan süzülen coşkunca sel mîsâli
Gözümde akıp kevserde şarâb olsun yaşlarım

Yıllar sonra vuslata çağırın gel mîsâli
Leylâya giden çölde serâb olsun düşlerim

Yakıp geçtiğın közden hârlıca yel mîsâli
Bahâr sun ki gönlümde harâb olsun kışlarım

Abdullah Ercan

HaSReT...

ben;
kilometrelerce uzağım
denize...
sen;
birkaç adım
çölde de adı aynı
kıyıdağı hasretin
ıslanmıyorsa mavilerde ayağım

Saygıdeğer Hocam Güler Turan hanımefendiden;

Ne çıkar, ha deniz ha göl,
ha ova, ha çöl..
Uzaklık şurasında insanın.
Aynı evde olsan da; uzaksan bir adım,
ya da beş oda bir hol...

Abdullah Ercan

Heyhât

Yine bindi kalemimin tepesine
Dağıttı gurbetin, beni
Parmaklarımda sızlattı
Yüreğimdeki hasreti
Mutluladı
Yalnızlığımı kat be kat

Yazsam, içini acıtırım
Yazmasam, içim acıyor
İmlasız şiirler var, sana biriktirdiğim
Bir yıldız kayıp söylemezse gecene
Bilmeyeceksin artık, ne çok özlediğimi

Eyy... uzak diyarların gökyüzü
Ayın sancısını çekiyor karanlık
Çatlamış toprağın karnında
Kutlanacak zamanlara gebe, hayat

Şerefine doğacak güneşin, heyhât heyhât...

Abdullah Ercan

""HicraN""

Mecnûn'un teninde aşk kokar,çöller
Sarıdır rengi,cinsiyetin.Leylâ'ya dâir
Mâviye demirle Reis, yaklaştı seher
Vuslat'a yolculuk var,hicrân'da şâir.

Hicrâna dil susmaz, söylenir durur
Vuslata yok aman, öyle duyurulur...
Şairdir kavlini bilir de amma;
Yürek doymaz ise, gözün doyurur... Güler TURAN

Özleme Dair Bir hüzzâm şarkı şimdi, dudağımda hıçkırık.
Sanma ki ben garibin, kimseye kalbi kırık...
Bizi böyle ağlatan, ayrılık hep ayrılık...
Sanma ki ben garibin, kimseye kalbi kırık... Güler TURAN

Abdullah Ercan

Hükümsüz Zaman

Ağaçlar baharda ağlar en çok
Kırılıp kanatıldığı yerden
Yalnızlaşır gözyaşları
Bir serçenin gözlerinde
Şimdi
Dalsız budaksız kaldılar
Koptu birer birer ip salıncaklar
Anlamıyor mevsimin dilinden
Kışlarla yeni baharlar

Zamanın hükmü de kalmadı artık
Üçer beşer dökülüyor yapraklar takvimden
Dönmez oldu göçebe kuşlar
Gittiği mevsimlerden

Kıt kanaat gülerken güneş
Tüm cehaletiyle bekler akşamı
Işığa çekilmiş perdenin arkasında gün
Zindanına hapsolür gecenin
Yarınlara bırakır hürriyetini

Hükümsüzdür; zamanla kaybolan ümitler

Abdullah Ercan

HüLyA

Beyaz örtülü siyah gecem
ürperen tenimde... diri soğuşun.
şimdi
terlemek vardı
Kumrular gibi tünek.Duyguların döşeginde.

Abdullah Ercan

Hüzünlü Veda

dağlamışım, bir nâr'a yürekten cânözümü
damlamasın diye gözyaşım yummadım gözümü

gözlerim iki yabancı bu gece
şehrin, farklı uçlarında uyuyan
görmeden hiç biri diğerini
aynı rûyâ'ya dalan

meczûb bir duâ serpilir
gece rüzgarlarıyla, dilimden
müphem parlar yıldızlar
gönlümün semâlarında
sönmüş birer kandil artık
parmak uçlarımda asılı

bir umuda gidiş bu
işaretsiz, yönsüz yolculuklarda yüzüm
avuçlarımda hüsn ü temennîler
hüzünlü bir vedâ'ya sallanır
hasret yorgunu ellerimde
çiçeklerim solgun
uğurlar olsun yalnızlığım
uğurlar olsun

Abdullah Ercan

Islak Zamanlardan

Silme kalbinden sızanı vursun gözlerine
Bahar kadar taze beyaz kadar temiz bu yaş
Tecelliyi tefekkür et çöküp dizlerine
Bıçak yedin bağ çubuğum ağla yavaş yavaş

Abdullah Ercan

İkinci karalamaları 5

Yüreğimde bir sızı dinmiyor hiç elemim
Kirlendi tüm sokaklar silinmiyor kederim
Elveda ey Şehr-i yâr dönmez artık giderim
Âh ile an'ma beni kavrulmasın makberim

Abdullah Ercan

İkinci karalamaları...1

Bulutlar indi Göksu'ya raks ile eyledi âbâd
Nedîm meşrepli sevgiler büyütür şimdi sâdâbâd
Kuruldu meclîsânı meşk muhabbet var Fuzûlî'den
Sermet eder efkâr'ı aşk gâm içre ehl'i harâbâd

Abdullah Ercan

İkinci karalamaları...2

Vakit artık ikinci nâme-î hüzzâm sâz'dan
Dökülür fasıl şimdi ol muhabbeti hâz'dan
Meşki harâb eyledi nâzâr-ı şehlân nâz'dan
Dökülür fasıl şimdi ol muhabbeti hâz'dan

Abdullah Ercan

İkinci karalamaları...3

Bulutlar gölgelendi yağacaksın birazdan
Gözlere yağmur indi kokun gelir şirazdan
Tamburam hüzünlendi yanar teller hicazdan
Gözlere yağmur indi kokun gelir şirazdan

Abdullah Ercan

İkinci Karalamaları...4

O sınımsıcak bakışlar, kar ile boran şimdi
En mâsum hâtırâlar, soğuk bir yalan şimdi
Bahar ümîdi vâ'r'ken, bir nebze yüreğimde
Zemherî zamanlardır, ömrüme kalan şimdi

Abdullah Ercan

İstanbul...

gece ve hüzün son durağı aşkın
bindi bak ilk adımında akşamın
tâc-ı ihtişamdır beyaz duvağın
süslen koynumda bu gece İstanbul

elimizde balık ekmek arası
gözümüzde siyahın en karası
mübtelâyım sana oldum olası
sislen ufkuşunda bu gece İstanbul

hicrân çöktü ufka nâme-i meşkten
dem vurup söze mazideki aşktan
boğazı ağılatalım beşiktaştan
puslan serimde bu gece İstanbul

bebekten kıvrılır muhabbete yol
kurudukca lehim kadehime dol
esrik düşlerime ahbâb-ı yâr ol
ıslan gözümde bu gece İstanbul

ey gönül oltama takılan yosun
yârenliğin üsküdüardan duyulsun
şenlensin âşiyân muhabbet dolsun
seslen dilimde bu gece İstanbul

..

Abdullah Ercan

İSTANBUL'da AKŞAM

sen akşam İstanbul ufuklarında
sen kan denizi güneş batımında
yorgun gözlerde bir günün özlemi
akşam seninle gelir sen akşamla

rüzgâr söylüyor bizim şarkımızı
dinliyor semâda mehtab bu akşam
bir hoş oldu deniz sular ağlıyor
sahilde martılar bîtab bu akşam

güller soldu dalında sen neredesin
bu akşam beklettin gelmiyor sesin
şişem boşaldı sen kadehimdesin
saçlarının rengi şarab bu akşam

özlemin mahşere dek mi sürecek
sen yoksun artık bana kim gelecek
yılların hasreti nasıl dinecek
son ayrılık sanki serâb bu akşam

1982-mart

Abdullah Ercan

Kadehe nazire Kalem Őiri(hüzzam)

Bu Şiir son güftemiz sözü Şarkı etmiŐtik
Yıllar yılı görmeden görüşmeden sevmiŐtik

At kalemi elinden aşk kağıttan süzölsün
Dökölsün Şiir yere kelimeler çözülsün

Dolu dolu yazardık Şiirlerde aşkı biz
Hüzönlü satırlarda ağlaŐırdık ikimiz

At kalemi elinden aşk kağıttan süzölsün
Dökölsün Şiir yere kelimeler çözülsün

Abdullah Ercan

Kalem sancısı

ben geceyi sevdim
Ayışığı sessizliğinde
bir mum yakıp her satır arası
okumayı sevdim seni
yabancılaşıp yalnızlığıma
tanıdık cümleler kurdum
söylenmemiş

dilimin dikenleri döküldü
gülüşüm kaldı sesimde
yine de çıkmayan bir hece var
dügümlenen nefesimde
ey! yabancı
ey... dudağımdaki titreyiş
kalb ağrılarımın vakitsiz müsebbibi
affet
nikotin sarısı parmaklarımda
sancılanırken kalem!
kurutma mürekkebimi
seçkin okunmasa da yaz
Ayışığı karalamalarını
düşürüp dilimi uçurumlardan
bir çiçeğin yaprağına

.....
sonra,uyan sıçrayarak
ve
dön yastığına gözyaşlarıyla
medet yâ aşk

Abdullah Ercan

Kalemler

Sitem yok kahır yok hepsini aldın
Vedanı duyunca doldu gözlerim
Duraksız nefesti bir soluk aşkın
Umuda giden yol hüznün KALEMLER

Sigaram küllenmiş masamda kolum
Yürürüm beyhude ufukta yolum
Aklımın ermeyen meçhulde sonum
Görüpde ukbâda çizim KALEMLER

Yaşamak bir nebze ölümün eşi
İster dost ol candan ister kardeşi
Umulmaz vakitte söner güneşi
Göklere siyahı dizim KALEMLER

Yirmialtı Aralık Cumartesi
Ruhumun bedenden ayrıldığı yer
Ensemde soludu ölüm nefesi
Kabrimi şiirlere kazım KALEMLER

İşledim kalbime O bir gonca gül
Ayrılık elemim varlığı ödül
Söz dinlemez çeker derdini gönül
Nazar edip bir bir yazım KALEMLER

ARALIK 1999

Abdullah Ercan

Kar

İlâhi,bürüdün sevdâmı beyaza
Aşkedip doladın dilimi ayaza

eritir çözer buzlarımı
içimi ısıtan şiir gibi
nazlı yürür,süzülürsün yâr
siyah beyaz dokunuşları
kudret fırçasının
tuvaldeki karalamalar
bakışlarımda melekler uçuşur
uyanişım sana
günaydın gözlerim,gözbebeğim günaydınım
bu gün İstanbulda kar var

Gönlüme düşersin her tânende bir bir
Aşk okudum resimlerde şehr-i şiir

Abdullah Ercan

KumSal

Gölgenin eli değdi güneşe
Akşamın rengine mahkum her yer
Gözler kalır kumsalda
Yakamozlara eş
Bir de...
Bir de kum gibi kaynayan incili ter.

Abdullah Ercan

Lûtfen...

Sevabını köşe bucak saklayıp
en mahrem sokaklarında şehrin
hep günahını paylaşan
İnsanlar;
görünmezlik masumiyetinde şehrin
sığınıp
onur şemsiyesinin saçağına
karanlığı
siyahı
kirlletmeyin..!

Abdullah Ercan

M İ S a F İ R

Sardı yine gâm ile hicrânın mâh-ı perî
Gitme artık bende kal gönlümün misâfiri
Meşk edelim dîl dîle gecemin şûh dilberi
Gitme artık bende kal gönlümün misafiri

Çağırır gönlü âftab-ı, bir perî
Ne etsin ki Mecnûn, bir başka dilberî
Arıyorken çölde Leylasını Heyhat!
Çekip vursa ister kalbine hançerî.....Güler TURAN(babidim)

Abdullah Ercan

Meçhûl Âşinâm...

karanlığa dokundu sigaramın ucu
penceremde yanar,yalnızlığım
zaman delinir
yazamam...
boğulur nefesimin dumanında
dilimde kelimeler incinir

sen
geceyi oku
yıldızları seyret
suskunluğumu dinle
kaleme gelmez hallerim benim
özlemlerle akıttığım yaşlar sancılanır
mehtaba sürgün gözlerimde

bakışlarım ıslanır

bir duaya başlamak gibi,yüreğimde özlemin
kabul görmüşlüğün ümididir
dudağımdaki âmin
harekesiz kalmış, tüm harflerimdesin
okunamadığım
varlığın,gönlümün hayat nektarı
nehirler sende uzuyor,bir elif miktarı

sen
meçhûl âşinâm
gönlümün helâli
sanadır bütün şiirlerim
ey... yalnızlığımın eşi
gözlerime sığdırdım bu akşam,batan güneşi

Abdullah Ercan

Meram'da Bir Kız

gönül doymamış hâlâ aşka sevdâya
Meram'da bir kız aldı benden cânımı
çektiğim güzellerin aşkı uğruna
Meram'da bir kız aldı benden cânımı

ne sana ne o'na ne hiç birinize
bir bakıştı benzemez hayatta size
gül den karanfilden hepsinden nâdide
Meram'da bir kız aldı benden cânımı

ben olayım basıp yürüdüğün toprak
haydi kaldır başını dön bir daha bak
gül bana yaktın mademki iyice yak
Meram'da bir kız aldı benden cânımı

eser başımda bahar rüzgârı eser
can buldu cânânını Meram'da gezer
Meram'da bir kız Meram kadar şen canlı
Meram'da bir kız aldı benden cânımı

Ercan yine sevdin bıkmadın mı aşktan
bıkılır mı yârin tatlı cefâsından
ecelim çekmeden elini yakamdan
Meram'da bir kız aldı benden cânımı

Abdullah Ercan

Müzmin Sancı

Uyku yok üç beş nöbeti yazdı, yine geceler
Kağıtsız masamda kalem, gönlüm diye heceler
Rüyaya dalıp ta dinse âh, o müzmin sancılar
Mahmur gözlerle uyandığım, sabaha günaydın

Abdullah Ercan

neyinİM BEN

odamı şafağa taşıırken camından
sıcak düşlerin kollarında
sırt verip yatağa
uykulardaydın
senin şairin oldum peşinde
şiiir oldu hislerim
ağaran tanlarda
ve
hep sorguladım kendimi
geceler boyu
öpüştüğüm kadehlerde
ne idim
..... neyim
..... neyinim ben
meğer nelerinmişim bende.

Abdullah Ercan

Nidâ...

sana seslenecek birazdan
yüreğimin sabâ nidâları
sıva kollarını
titresin teninde su
vakt-i seher hazz'ında
bir duâ'nın
avuçlarında buluşalım

Abdullah Ercan

N'olur

Allaha bir can borçluyum
İpten ipe dizens nolur
Kevgir ettin yüreğimi
Posalarım süzsen nolur

Rızık Hâk'tan şükür kuldân
Bunu bilen geçer çuldan
Dünyalara sultan olsan
Saraylarda ölsen nolur

Kul hakkına girme ey kul
Duâların olmaz makbûl
Ol nefesin Hâk'tan menkul
Azrâile gülsen nolur

Meyl eyleme şu dünyaya
Kalmadı bak Süleymân'a
Hesap günü pek yakında
Kefene cep diksen nolur

Zâlim olma tutar âhım
Ercâniyem özü mâhım
Doğruluktur karargâhım
Ekmeğe göz diksen nolur

Abdullah Ercan

Ol (temenni)

her kim üzerese sîne-î zehr-i gâm ol
ey sevdâm gönlüme perî üz-Zehram ol

nazâr-ı şehlândır dîl-i şeyda kılan
üzme gülüşünü gündüz leb-i lâl ol

hîcâb-ı ebr'e girer sensiz ol güneş
zifîrî geceme bir dem doğ hilâl ol

goncası dîl'de açan bûse-i leb'in
kurutma âb-ı hayatıma gülzâr ol

ağyâr'ı şerîk etme şarâb-ı aşka
sun içre zehr olsa içdiğim sâgâr ol

zevk-i ferâgat etdi gayr'ına Ercan
bî-cân'ına cân ol çeşm'ine nazâr ol

Abdullah Ercan

""Oysa...

vakit hüzzam oysa,gönlüm hicazda karar kıldı
sabâ doğdu güneş,rast yükseldi nevâ kırıldı
mest-i kâlb uşşâk ile,gâh coştı gâh-ı duruldu
sabâ doğdu güneş,rast yükseldi nevâ kırıldı

Abdullah Ercan

Sana Seni Anlatmak -1-

sana seni anlatmak;

kaç bilinmeyenli denklem gibi
bendeki seni mi!
yoksa;
seni,sana göre mi anlatmak.
bence,
her ikisi de tıbbi bir vakadır
hani,bir virüs gibi a-b-c'si olmayan.

sana seni anlatmak;

bulunmamış fizik kanunu
keşfedilmemiş gibisin yeryüzünde
kaçıncı gezegeni uzayın
ve hangi kayan yıldızı senden el aldı,
gecelerin.
hangi güneş hangi ay senin gözünle seyretti dünyayı,
insanları.

sana seni anlatmak;

gözlerim kapalı patika yolda yürümek gibi birşey
ve
ayağım takılıp
görünmeyen güzelliğine doğru kapanmak
düşmek ayaklarına
kanamak kanamak...
ağzımı burnumu kırarcasına çarpıp tepelerine.

sana seni anlatmak;

anlamak mantık seni
düşünmek felsefe
ince bir çizgide psikolojin
ve labirent ruhundaki coğrafyan
çok zor onu çizmek
düğümleince bakışların cebir sorusudur çözmek

Abdullah Ercan

Sana Seni Anlatmak -2-

sana seni anlatmak;

haketmediğim
hak etmediğin mutluluğu yaşamak gibi,
yıllar verilmedi
ömür tükedilmedi uğruna
saçlar yolunmadı, ağarmadı
dövülmedi dizler, aylarca
seni bilmiyorum fakat;
sadece mutluluğa verdiğim değerini buldum.

sana seni anlatmak;

beden ve ruhunun gizemini çözmek
hissetmek seni, yaşamak
ellerinin sıcaklığını tutmak
damıtmak gözlerindeki damlayı, gözyaşımla...
yokluğunda bile koklayabilmek izlerini
saçını doyasıya koklamak, yaslanıp
... ve terlisin
... ve alınımdasın, yanımdasın, yanağımdasın.
ve açmak gözlerimi, mahcup bakışlarla fısıldamak.
pişmanmısın.

sana seni anlatmak;

yeniden doğurduğun beni;
kollarındaki çocukluğumun tadını aldı dokum
ninni oldu kulağıma şefkatli şarkıların
rüyâsı uykularımdaki
ve sen
benim masalsı kokum.

sana seni anlatmak;

zemheriye inat bir güneş gibi
buz kesilir ağustosta sular
güllerinin rengi sarıdır bazen
sanki mevsimin sonbahar

sana seni anlatmak;

kışın'da güzel senin
tüm sıcaklığına tezat
bakışlarındaki soğuk üşütür titretir beni
ya bahar'ın yaz'ın
o da eritir tüketir beni

sana seni anlatmak;

kısrak gibi
gerekirse çekinmeyen çiğnemekten

dört nala dolu dizgin,eze eze
kimleri katıp önüne kovalayan kısrak
mümkün mü sana gem vurmak

Abdullah Ercan

Sana Seni Anlatmak -3-

sana seni anlatmak;

kar örtüsü
varlığın, ayaz sokaklarımda
teneffüs ettiği bahçe, sisli gönlümün.
ve anlatılan
anlaşılan ifadesi yüzümün
aynasının derinliklerinde aradığını bulan gözümün.
sensiz güzellikleri görmeyeceğim
ve... yağmur duşu yanaklarımda
seni asla! ama asla silmeyeceğim

sana seni anlatmak;

seveceğim seni
kan başıncım kalbime ulaştığı müddetce
sensizliğine esir
yasaklı da olsam
sevmeyeceğim o iki cumartesi
ne zaman vedanı ansam

sana seni anlatmak;

insanı insandan farklı kılan
yüreğindeki sevgi
ruhundaki güzellik
ve
tavrındaki ahlakın dile vurmasıdır bir cihetle
ben seni;
ne kaşın ne gözün
ne boyun posunla görmedim
tanımadım ayağındaki pabuç
sırtındaki çeketle.

Abdullah Ercan

Sana Seni Anlatmak -4-

sana seni anlatmak;

darağacına koyduğun beni,zaman zaman
iplerden geri alma öylece kalsın
kalbimi astığın yerde
bedenim de olmasın
netleştir ifadeni sözlerinde...
istersen;
zamanı geldiği yerde saatler de dursun çalmasın.

sana seni anlatmak;

saklama gözlerini
müphem bakma öyle bana
biliyorum söyleyemediğin birşeyler var
aktar gözlerine aklından geçenlerini
dedim ya! seviyorum.
sevenlerde gözden anlar
onlarda soramadığım,soramadıklarımın
birçok cevabı var
yeter ki,bak bana korkmadan
onlar seni cevaplar
dil kıvrılır yol olur,gözlerdir varışlar.

sana seni anlatmak;

her birşeyim var dediğin an aynaya bak
kendini göreceksin soluk
senden çok uzak ulaşamadığın mutluluk
pembe heveslerde gönlün
gözlerin uçuk bakar
yalanlardan arınamazsın
sen,yaşamadığın mutluluğu
başkalarına yaşatamazsın.

Abdullah Ercan

Sana Seni Anlatmak -5-

sana seni anlatmak;

sen;
Çöl ortasında,
içine yıldız düşmüş dipsiz kuyu
zehir zehir sana akar kıyında akrepler.
han yok hâne yok kenarında
barındırsın yolcuyu
kadir kıymet bilmez kalpsiz sîneler

sana seni anlatmak;

bir alo kadar kısa ve uzun
o senmiydin tanıdığı, bu kalbin kalemin
pişman olmadı
olmayacak onlar
sende paylaştıkları birşeyler var
değer verdiği adreste duruyor hâlâ mutluluklar
senin
senlerin değil o nun peşindeyim
sevmesini bilen kalbime, katlanmasını öğreteceğim
ve
kalemim sensizliğini de yazacak
senliğini yazdığı kadar.

Abdullah Ercan

Sen Deyince...

Ŗiir fakiri kelimeler dökülür artık kalemimden
duygu yoluna serili mendilim dilenir
yüreğim yoksullaŖtı
eritti zaman,sevgiye dair ne varsa bende
gece bile utanır oldu söylediklerimden
koynumda kalan bir tek yalnızlığım
onun adı da sen

sen deyince
tüm zamanların hayali cem olur gözlerimde
yeni bir dünyaya dirilir ömrüm
aklım yeŖerir toprağında
alfabeye cemre düşer
fecd-i baharında mevsimin

üryan ayaklarla yürürüm sana
düşlerim nefes alır handelerinde
sağalır
tebessümünde cansız ruhum

Abdullah Ercan

Seni Sayıklar

seni sayıklar ellerim
hüzün denizimdeki sandalın
küreklerini çekerken
dalgası yüreğime vurur
kırmızı suların
gözlerime vurur
seni sayıklarım

bitmesin denizim
kıyısına çıkarken
yorgun oturduğum kumsallarda
bir martı çizerken kalp resmi
sökülürde kalbim
düşer yerlere
alır sürükler dalgalar
kalpsiz bedenim kumsalda
kalbim açıklarda sızlar
ve
sözlerime vurur feryâdım
seni sayıklar

su almış
deniz altında kalbim
sana inerken rotası
ahtapot kollarından âzad
koynundaki sana denizim.
kıyında unutulmuş var
çiğ altı bedenim öncesi
kopagelen dalganın
dizlerime vurur örtüsü soğuşun
SENİ SAYIKLAR

mart 2000

Abdullah Ercan

Sensiz YOLLAR

Şimdi anlamı yok ki sevdiğim şarkıların
Dalına karlar yağdı güzelim baharların
Biz bize gözün bende başbaşa kaldığımız
Kahrı çekilmez oldu artık sensiz yolların

Yollar... yollar âh! ızdırab veren sensiz yollar
Bu hasreti meçhûle götüren sonsuz yollar
Geçmek bilmiyor ne yapsam bu yollarda yıllar
Ömrüm gazeli olup uçtu sensiz yolların

Elbet birgün kavuşuruz yıllar geçmez böyle
Unutma duâmızı yeter ki candan söyle
Saçından tel koparıp gelecek ümidiyle
Beklerim esen rüzgarını sensiz yolların

Çıktım o yola bugün ruhum yorgun hüzünden
Yavaş yavaş adımladım tam senin izinden
Kalbim kan ağladı damla damla yaş gözümden
Boşalıp seli oldu sensiz yolların.

Abdullah Ercan

Sevdâ Dem'i

hüzzam eser rüzgar faslı
segahtaki derde yaslı
Kerem geçer sensin Aslı
kor'da sevdân demlenince

görmez gözler bak Züleyha
hâl ile bir yak Züleyha
nurlu yüzden pak Züleyha
kör'de sevdân demlenince

Yûsuf eder Hâkka nidâ
kuyulardan hoş bir sedâ
sevgiliye varır duâ
nâr'da sevdân demlenince

serâb eyler deniz derya
mecrûh olur gözde rüya
Mecnûn-u çâr sensin Leylâ
çöl'de sevdân demlenince

kimdir böyle Ercan pîrin
dağlar deler Lâmin Cimin
Ferhat göçer sensin Şirin
yâr'da sevdân demlenince

Abdullah Ercan

Silüet...

gönlümde zuhûr etmesede
suskunluklarım vefasızlık etti
soluk mürekkepli bir kalem var şimdi
parmaklarımın arasında...

Abdullah Ercan

Siyah Doğdu Gün

siyah doğdu gün
seçilmiyorlar
gecenin devamı mı yoksa
ay görünmüyor yıldızlar da
güneş ortada yok
yönleri karıştırdı rüzgar
kıyametler kopuyor oysa

sancılardan kurtulmadı gece
kıvranırken bu Şehrin sokaklarını
Ey! karanlık.
doğumlardan doğum seç
sağırca, dilsizce, körce
kalk! duvar diplerinden, köhnelerden çık
ve
bu Şehri doğur artık
doğur gönlünce

doğur ki;
yâr dediklerimize sevdalanalım
milad olsun seninle
tarihe bir ad koyalım
ağıdı vardır her doğumun
çifte çığlıktır atılanlarım
öyle ağıtsın ki gözlerimde
hep ben olurum doğuranlarım
ben kalbime, kalbim sana gebe
geceler ebe gecelerime
ve
karanlığın sesidir duyulanlarım.

Abdullah Ercan

Şiir Çölünün Vahâsı

Nazâr eyle lûtfedip vuslata ersin gözler
Mest eder handelerin ey şûh bakışlı dilber

Gülşen ile bezenmiş tahtı süsleyen cismin
Tâc-ı ser'indir bahar nice iltifât eyler

Lâl olur zâr da bülbül duysa hece-î lebin
Âl olur hîcâbından çeşm'ine eren güller

Âb-ı şifâ dîl-nâr'a ol nefesi meltemin
Bir hitâbın mâşûku mahv u perîşan eder

Aşk şarâbına kâse büyülü gamzelerin
Tülden zarif ipek ten atlas libâsı neyler

Görse erbâb-ı meclîs bîtâb düşer sûretin
Hasretinden Mecnûn'a Leylâ görünür çöller

Vâsıl olan cânına hayâlinde cennetin
Geçer faslı hüzünden makâm-ı cânân düşler

Abdullah Ercan

şiiirsiz ŞEHİR

benim yârem
uçsuz bucaksız
..... ve derin
tarzıdır
sana olan sevgimin.
olmasaydı dilim
ya! kalemim
olmasaydın birde sen
neyine yanardım
..... bu sensiz
bu şiiirsiz ŞEHRİN.

Abdullah Ercan

Tebessüm

Ay nurlandı bu gece,gül ü gülzâr vîsâli
Issız sessiz ve gizli,bahçelerde dolaştım
Çobancadır hediyem,çam sakızı mîsâli
Bohçamda huzûr ile,bir tebessüm bıraktım

Abdullah Ercan

"Temmuz"

Özlemi büyüdükce gelecek her mevsimin
Gözümde bir damlasın,deryadaki su ruhsuz
Kapandı yaprakları masamdaki takvimin
Koparılmadı günler,anılardan bu Temmuz

Abdullah Ercan

Tutuklu

Gökyüzü ıssız bu akşam
Karanlık bir başka garip
Dökülüyor içimin yıldızları
Hüznümü mehtaba ulak saldım
Ben ise
Ondördünde bir ay'a
Tutuldum kaldım

Segâh yükselirken nefesi neyzende
Hüzzâmı perişan çalar sâzende
Kırık bir mızrap dolaşır
Boş sokaklarında bu şehrin
Ritimsiz kaldı şarkılarım
Güfteler ağlamaklı
Yine,yolculadı günü vakit
Karanlığa daldım
Ala karlı akşamlarda
Bir sıcak yüreğe
Tutuldum kaldım

Abdullah Ercan

""Vakt-i Gurûb...

Bekledim gün batımı, sen düşümünde ân'ın
Hüzün mayaladım, son dilimine zamân'ın
Ünsiyeti gönülden, bahar ile hazân'ın
Hüzün mayaladım, son dilimine zamân'ın

Abdullah Ercan

Vakt-i Kiyâm

Asırlık hınç hüçûmda, sanma düşman uyudu
Başucu toprağında, ısırganlar büyüdü
Ehl-i küffâr Yurdumun, mahremine yürüdü

Daha nice çağlasın,durulmadı Sakarya
Kalemi kırdı Akif, Çanakkale kıyamda

Gönlümüze sürûr ver,duamızla Allahım
İncinir ol Şühedâ,incinirse bayrağım
İhanet bedenleri,kabul etmez toprağım

Secde izli kardeşim,dedeni gör rüyanda
Boğazda ervâh inler,Çanakkale kıyamda

Düşürme Hâk bu akşam,kalbimize yeis'i
Vatan aşkıyla bîzâr,mahzun etme Reis'i
Uyuma aziz Millet,sevindirme iblis'i

Vakit dik durma vakti,bâtıl türlü oyunda
Bayrağa Hilâl düştü,Çanakkale kıyamda

Abdullah Ercan

Vaktimiz Doldu

ömür defterinden bir sayfa daha koptu
ümitler hayaller ümitsizce yok oldu
bir yokuş başında yorgun gözler gönüller
doğan birkaç ümit yazık onlarda soldu

geldik yolun sonuna kalkmadan düşerek
aktı heran gözyaşı ağlayıp gülerek
yağdı yine yağmur aşkımızı silerek
bu ayrılık uzaklardan kalbime doğdu

ben deniz kenarında karşı sahilde sen
bir demet karanfil vardı düştü ellerden
bu aşkın son durağı karşı sahillerden
haydi.Elveda sevgilim vaktimiz doldu.

Abdullah Ercan

Veda Gecesi

yıldızlar da söndü nedendir bilmem
simsiyah dertleri giydim bu gece
gönlümü sardı âh bitmeyen çilem
Mecnûn'lar meyine girdim bu gece

Mecnûn'da Leylâ'sı Kerem'de Aslı
bana da desinler seninle yaslı
bûlbûller ötüyor yanık avazlı
baharda çöllere döndüm bu gece

meye değil sana döktüğüm yaşlar
her kadeh seninle kokmaya başlar
kaderim şişeyle beni alkışlar
meyhâne şarkısı yazdım bu gece

elvedâ Nevşehir elvedâ köyüm
ben bu topraklardan artık yolcuym
sana yâr bıraktım gurbete yolum
ben sizi gönlümden sildim bu gece

1981-mart

Abdullah Ercan

Yâdigâr

Ei yanar,dil yanar,yanmaz mı gönül
Gül solup da hâre,konar mı bülbül
Ömrü dertnâk eyler,hayâtı ödül
Gönlümü dağlayan,közden yâdigâr

Murâd edib aşka,murâdsız kalmak
Hayâli murâd'a,kanatsız dalmak
Şer olanı hayr'a,mâledib yormak
Rûhum'da çağlayan,sözden yâdigâr

Abdullah Ercan

Yalnızlığım

yine yakınlardaşın
adını,ne! koyduğum bilinmeyen
en âşına yaşadığım
yalnızlığım

mağserî bir gürültüye dikkat kesilir kulağım
arabesk müziğinde gecenin
rüzgarın hışmı,ormanın haşmeti
bir tarafım
beyaz köpüklü kayalar
her yalayışında sahili uzun dilli dalgalar

kimbilir;
hangi denizlere taşıdı
kumsaldaki ayak izlerini
hangi açıklarda koşuyorsun
kimbilir

dudaklarım çakıl taşlarıyla fısıldaşır
rahatsız etmeden geceyi
en yakışır biçimde
en saygın
gözlerim hep biryerlere takılı kalır
anarken maziyi

yalnızlar yalnızlıklar
Nisan yağmuruyla geldi akla
dünde kalan umutlar.

Abdullah Ercan

Zamân'a...

Mâzi dondu gözlerimde mihlandı bakışlarım
Beyhûde düşünmüş rûyâda geçmekte zamânım
Senin olduğun her ânı hayra yörüp yaşlandım
Beyhûde düşünmüş rûyâda geçmekte zamânım

Abdullah Ercan